

ROMÂNULU.

DIARIU POLITICU, COMERCIALE, LITERARIU.

(ARTICILELE ERAMISE SI NEPUBLICATE SE VORU ARDE.)

Directoriul diariului: C. A. Rosetti. — Gerante raspundetoria: Anghelul Ionescu.

Pentru abonare și reclamarî se voru adresa la Administratoriul diariului D. Ci. D. Aricescu, Pasv Românul No. 13.

Abonarea pentru districtu pe anu 152 lei
Sese lune 76 —
Trei lune 38 —
Abonamentele incepu la 1 și 16 ale fie carii lune
Elo se facu in districte la corespondenti diariului și prin poste.
La Paris la d. Hallegrain, rue de l'ancienne comédie, 5; pe trimestru 20 franci.
In Austria la directiile postali și la agințele de abonare, pe trimestru 10 fiorin argintu valutu austriaca.

Va eși in tote zilele afară de Lunia și a dona-
după Serbătoria.
Anunțarea pentru Bucuresti pe anu 128 lei
Sese lune 64 —
Trei lune 32 —
Pe luna 11 —
Unu esemplariu de 30 litere 24 par
Inscripțiile linia de 30 litere 1 lei
Inserțiun și reclame linia 3 lei

Ioan Cămpinianu nu mai este.
Una din cele mai mari glorie ale Națiunii Române s'a stinsă astă-zi Joui 6 Iuniu, la 5 ore dimineața. Ceremonia funebra se va face Sâmbăte la 8 Iuniu, la amezădi, la casa repositului și apo la biserica Sărindariu.
Rudelo, amicii, și toți Românii adeverați voru veni Sâmbăte se salute cu respectu p'acestă mare purtători alu drapelului naționalii Române.
Primulu Staroste invite pe d. Starosti cu stegurile lor.

DEPEȘIE TELEGRAFICĂ.
(Serviciu participatiu alu ROMÂNULUI.)
Viena 6—18, Iuniu. Deschidera, solemnă a Camerei (Reichsrath) s'a făcut de către fratele Imperatorului. Cuvintulu dice: Dorința și silințele guvernului vor fi d'a putea mântine pacea. Subtu protecțiunea instituțiilor liberale prosperitatea și puterea Austriei se voru întări. Situațiunea financiară fiindu multumitorie ea permite se nu mai alergăm la credite extraordinare precum s'au acordat in cea din urmă sesiune.
Paris. Diariulu France, și Morning-post anunță că notele celorl trei puteri au plecatu pentru Petresburg.
Regina Prussiei a sositu in Anglita, pe 30 Maiu 1863.

Domnule Redactore!
Primiți avertismentu pentru impozitul pe luna Martiu și chiaru pe trimestru Aprile. Ca Român, simțind de uă sacră datorjă a respecta cu ori ce sacrificiu voturile Onor. Adunări naționale, preferu urmărirea cu tote consecințele lei, pină cându erăși unu votu naționale va decreta plata.
Primiți, d-le Redactoriu, etc.
Oprea Christea (cofetariu).

REVISTA POLITICA.
BUCUREȘTI, 1/18 Ciresiaru.
Domnu Procuratoriu de lingă Curtea ap. Criminala, C. Borănescu, no trâmite uă adresă, care insoțesco sentința acelei curți, in privința părintelui Chirilă, și ne cere, in virtutea legii de Presă, se publicăm acea sentința, fiindu că, dice d-lui, noi am fi susținutu că „Egumenulu Văcărescianu a fostu condamnatu pentru că s'a intitulatu Epitropu.” Cerem iertare publiculu dacă legea de Presă ne obligă, de câte ori cei cari o aplică, voru negresitu se ocupe foiele publice cu scrierile d-lor oficiali, și limu datori se le publicăm. Acastă datoriă însă implinită, nimic nu ne opresce d'a discuta aci, chiaru cu d. C. Borănescu, Procuratoriu. Scim negresitu că d-lui este putoricu, și încă de uă putere mai presusă de cea omenescă. Puterea omenescă este legea. Cea mai presusă de omenire este puterea d'a face ce va voi afară din lege. Domniulu procuratoriu C. Borănescu a arestatu pegerantele lupniciperechi, pentru delictu de Presă, fără fi judecatu și prin urmare nici ostiditu, și nimite nu i-a disu nimic. Acastă mănjinem că este afară din legea de Presă, și prin urmare cată se recunoscem că puterea d-lui procuratoriu C. Borănescu este mai pro-

susă de cea omenescă, este celu puțin, in starea acea proclamată de d-lui, înainte curții, „revoluțiunea de sus.” Cu totă însă această putere revoluționară de care se bucură, cu tote că pe modulu acela nimine nu mai pôte fi sibură că nu va fi luat și închis destul numai ca domnia sa, se hinc voescă, noi totu o se-i dicom că cerea ce ne face nu este dreptă.
N'am vorbitu nimic despre cea a ce s'atinge de procesulu, curatū disu, alu Părintelui Chirilă. N'am discutatū nici acuzarea nici sentința. Am vorbitu d'acestă procesu numai din punctulu de vedere politicu, din punctulu acela ce privece pe ministrii și nici de cumu magistratura, și încă chiaru pe ministrii ca omeni politici eru nu ca administratori. Ce relațiune are dar d. Procuratoriu și încă sentința curții cu cestiunile curatū politice? Ce caută oia justiției la vatra politice? Nimicu, ea n'are nici unu locu acolo, și din acestu punct credem că am fi fostu in dreptu a refusa inserarea ce ne cere d. Procuratoriu. Ne am s'opritu însă, și ecă de ce.
D. Procuratoriu C. Borănescu, fiindu că ocupă funcțiunea de Procuratoriu, are și pretensiunea d'a fi omu învețatu. Cu funcțiunea, crede d-lui, că vino și sciința; crede că unu singuru decretu este d'ajunsu se de totu, și chiaru sciința, că unu decretu pôte face chiaru p'unu doctoriu in Medicină se fia și doctoriu in legi și astufelu se fia ministru alu justiției și chiaru judecatori și președinte de curte. D. Procuratoriu C. Borănescu, ține atătu de multu la acesta in cătu a declaratū pe gerantele Românulu, d. Caludescu, de ne'vețatu. El bine scopulu nostru, publicandū adresa sa este se dovedimū, uă dată mai multu prin cea adresă, că n'are nici de cumu covenitele cunoscințe s'po a apretu uă scriere sau unu articlu politicu de diariu. D-lui n'a fostu in stare se întolegă, invirtirea de condei prin care trebuie s'aretăm că Chirilă, fiindu că a făcutu actū de „Epitropu” a fostu acuzatu de ministeriu, și Platone, care face actū de proprietariu, și încă actū de spoliare a averilor publice, și unu tribunalu care întăresce, și unu ministereu care lace sunt. — mari și tarl.
Nu este, dice, d. Procuratoriu, Chirilă osinditu c'a făcutu actū de Epitropu! Am putea se respondemū că aperea a vorbitu neconțenitu d'acesta, ecă ce a disu.
„Doue acuzări se aducū in contra părintelui Chirilă.
„I că-și permite de la sine a se institua Epitopu monastirilor Sfințulu mormantu.”
Cine daru ne pôte opri pe noi d'a nu sustinea apretările unu apertoriu, și cine ne pôte pôte obliga d'a sustine opiniunile unu acuzatori? Nimine. Nu vom dice însă nici acesta, și ne vom mărghina a sustine că d. C. Borănescu nu'nlegeo literelo, nu este nici de cumu in stare a apretu in întelesulu, daru nici chiaru valoroa cuvintelor, și d'ace-a a confunde justiți cu cestiunile politice, și spoliările făcute Statulu de către călugării stăini, și de către unu tribunalu, precum și tăcerea asolută a ministeriulu in fația unu asomenu crime, și materiale, și politice, cu sentințelo judecătorești, și încă cu sentințelo unor judecatori, cari întărescu după lege și pe lege eru nu ca jurati, cari se pronunță „pe onore și pe consciință.”
Epistola daru a d-lui Procuratoriu,

in locu d'a servi ministeriulu ne dă uă nouă ocaziune d'a-lu chiama labara tribunalulu națiunii și a-i dice: — ce ai făcutu cu Platone, ce se proclamă „proprietariu de vedu?” ce ai făcutu cu Tribunalulo care întăresce că sfântulu mormintu este proprietariu asolutu, care vinde, schimbu, proprietăile, după dreptulu de proprietariu definitu in legile ad-hoc, și carei dă dreptulu „d'a usa și abusa” (uti et abuti)? Ce ai făcutu cu moșia națiunii domita Osofu!
Tribunalu corect. sociiunea a doua, după uă acuzare atătu de gravă, de reșcolă, etc. făcū p'ăcălabulu comunu Mogozăia și d-lui Brăncovanu, a osinditu pe p'ăcălabu a nu mai fi p'ăcălabu in cursu de doi ani, și pe d. Brăncovanu l'a n'aturatu. Vom reveni asupra aceste serișe cestiuni.
Publicăm mai la vale acuzarea făcū contra d-lui Adrian și protestulu seu prin care a negatu competența tribunalulu ostășescu și a refusu d'a se apăra.
Berlin, 11 Iuniu. Gazeta Spener anunță: După repetata cerere a Archiepiscopulu de la Posen și Gnesen, Sântia sa Papa a ordinatū pentru archidocosa Posen unu mare Jubileu de la 20 Iuniu pină la 1 Noembre anulū curinte, in serbarea impliniri de uă mie de ani a introducerii creștinismulu prin apostolu Slaviloru Cirilū și Metodiu și a contimporani sui in tronū a lui Piasis.
Paris, 12 Iuniu. Monitorulu anunță: Impăratulu Austriac și Regele Prusiei au felicitatū pe Imperatulū pentru luarea Puebloi. Raportulu generalulu Forrey va sosi tocmăi la 2 Iuliu cu vaporoa englese. Puebla a capitulatū la 17 Maiu și vaporoa franceso p'arăsio Veracruz la 15 Maiu. Depeșe particulare anunță, că francesii au inceputu la 18 Maiu marșulu lorū contra Mexiculu.
London, 12 Iuniu. In ședința de ieri a camerei Lordiloru comitele Russell a respunsu la uă întrebare a Lordulu Carnarvon, că n'are nici uă altă sciință mai lămurită despre convențiunea ruso-prusiană. Domniulu Bismarck tăgăduiesce, că Rușii potū opera in Prussia, daru elu (Russell) crede că Prusia, fără uă dreapta calcare a neutralității, ajutū pe Rusia din tote puterile sale: Lordul Carnarvon și Brogham condamnă pozitivu convențiunea.
Torino, 11 Iuniu. Noptea. Diarielo anunță: Negociările asupra tratatulu de comeriū intre Italia și Anglita sunt terminate. Tratatulu se va supseri astăzi.
Breslava, 11 Iuniu. Noptea. Deputati orășianesci au decisu a trâmite regelui uă deputatiune cu scopu d'a-i ifacișia uă petițiune, prin care ceru revocarea ordinarțelor de presă și convocarea dietei. Deputatiunea a plecatu astă-zi la Berlin.
Berlin, 11 Iuniu. Anunțatoriulu statulu dice, in partea sa neoficiala: Dupa plecarea regelui la Carlsbad, regina va merge septamăna viitoare la Windsor in urma dorinței și invitațiunii reginei Victoria.
Breslava, 11 Iuniu. Consiliulu

municipale a luatū otărirea se trâmite uă deputatiune la Rege spre a-i supune uă petițiune privitoră la abrogarea ordinarțoi asupra preseii și la convocarea Dietei.
Viena, 12 Iuniu. Cestiunea polonă va fi desbătută astă-zi intr'unu consiliu de ministrii.
Constantinopole, 6 Iuniu. Responsulu Franciei la nota Portei privitoru la canale de Suez a sositu; elu negă că interesele Portii aru fi vementate prin construcțiunea canalelu.
Nuvele din Smirna anunță că Krzeczowski, membru alu comitalulu naționale poloni, a sositu in acestu orașie, c'a inrolatū mai pe toți Poloni cari s'alla acolo și că-i conduce in Constantinopole, de unde ei voru merge in Polonia.
Berlin 12 Iuniu. Scrisorie private din Warszawa anunță: La reviziunea făcute de uă comisiune casei generale, s'a găsitū unu deficitu de 5 milioane ruble argintu, in bilete rusesci de bancă, asignațiunii polonesi și jumetăți de Imperiali.
In loculu deficitulu s'a găsitū in casă uă citanță de la guvernulu naționalu. Totu de uă dată cu banii au dositu și patru impiegați ai casei, și s'a luatū și registrele in cari erau insemnate numerele biletelor.
Se dice că tote linielo telegrafice din Warszawa s'au stricalu.
Paris 11 Iuniu. Banca a suitu oscomptulu la 4%.

in acestu temeiu dar supuii judecării acei comisi pe d. Adrian pentru nosupunere la dispozițiunile guvernulu spre a se urma cu d-sa conformu legilor.
Iar acuzatul se va cere de la comandătiă.
Minist. de reshclū Generalu Florescu.
DIARIU.
Comisia ostășiască judecătorească criminală in șanța ținută astăzi 3 Iunie 1863 procedandū in cercetarea chestiei d-lui Adrian ce cu ordinarța d. ministru No. 665 este supusu judecării și întrebandū-se de către comisie dacă, și au alesu apărători și pe cine a nume, au respunsu că de o cam dată au alesu pe colonelulu Voinescu și locot. Lapati amândou in demisie.
Asupra aceste imprejurări intimpinandū comisia din partea auditorulu protestare că după art. 119 a procedurii ostășesci nu se îngăduie apărători de cătu persoane ostășesci iar nu și din cele demisionate, și că coloru in demisie este permisū a fi judecatori atătu la comisiu cătuși la svatulū de reviziă, iar nu și apărători, casu espl catu prin art. 173 din aceeași procedură.
Astu-felu daru complectulu comisiiei, luandū in considerație protestația d-lui auditoru fiindu basatū pe art. de lege, hotărăsco a se face cunoscutu d-lui Adrian că apărători ce'i propune nu potū fi primiți și că d-sa s'alégă apărători din persoane ostășesci și mane la 4 ale corentei la 10 ore să via cu apărătorulu d-sale pregătitu spre infățisare neputandū comisia permite mai multu întârziare, după cele stipulate la art. 169.
Subscriși Colon. Macovei, Maior Nedeleșcu Maior Clințenu, auditor căpit. Socolenu, locot. Grecenu.
Onorabilei Comisiuni ascescilor călătorești.
Primiindū citația on. oilei comisiiei ostășesci No. 229, la 2 Iunie pe la nouă ore s'era pentru a doua zi la 10 ore dimineața; de și in vădutu din ei; că suntū citatū pentru o declarație publicatū in diariulu Românulu, declarație ce nu făcutu, ca colățianu și membru alu reprezentatiunii naționale, cu scopu de a servi ca dare de semnă către alegatori mei, despre întrebunțarea votulu meu;
De și am cunoscutū că in tocmăi art. 4 din regulamentul interioru alu Adunării, unu membru alu acesteia nu pôte fi in nici unu timpu prigonitu, urmăritū sau arestatū pentru voturile sau opiniile emise de elu in eserciulu mandatulu său;
De și am cunoscutū că nu potū fi justițiabilu de unu tribunalu militarū căci fapta ce'm se impută raportandū-se la o cestiune fiscală, percepțiunea silnică a impositelor (cându ministeriulu se crede in dreptu a o face) este regulatū prin legea de urmăritū din 1862, și nu vadū coprinđandū-se in ea vr'o dispoziție după care militarii să fia tratați in acestu caz cu escepțiune de toți cei-lalți cetățianu;

De și am cunoscut că nu sunt justiciabile de un tribunal militară căci după ordonanța No. 58 din 1863 sunt puși în neactivitate rădicându-mi-se dreptul de a purta uniformă, de a avea retribuțiune, de a pute reîntra în funcțiune înaintea expirării unui an minimum, putând și chiar atunci ne activitatea să se prelungească indefinit; în fine, de a mi se conta chiar vechimea, toate aceste condiții esențiale și unice pentru a face pe un individ justiciabil de lege militare.

Iar punerea unui oficeru afară de aceste condiții, dovedesce învederată că prin un chip indirect este scos din armată, lăsându-i-se numai un drept eventual d'a pute la vreme mai propice reîntra în serviciul ei.

De și am cunoscut că nu pot judeca de un tribunal militară pentru o cauză care nu este prevădută de nici o lege militară;

Totuși, având deplină încredere că nu voi avea de cătu a pune aceste împrejurări în vedere onorabilei comisii, pentru ca ele să fiă luate în considerare și să-și recunoscă necompetința, de vreme ce domni membri ce compun comisia fiind investiți cu atribuțiuni de magistrați urmând în asemenea cazuri a se pune mai pre sus de ori ce influință pentru a pute administra justiția, m'am înfăcișat, d'ieri înaintea comisiei la orele ce mi s'au însemnat, și temându-mă ca nu căldura aperierei să mă antreneze mai departe de cătu o apărare cu sânge rece, am adus cu mine și apărătorii ce în pripă am putut găsi, îngrijindu-mă numai ca ei să fie în condițiunile prescise de art. 119 în latitudinea interpretăției ce pînă acum s'au dat acestui articol de însuși această comisie; adică de oficeri considerați, însă în retragere.

Dar mărturisesc că și acum rămân la urechile mele cuvintele d-lui auditor când la împotrivirea d-sale de a se primi ca apărătorii persoanele ce mă însoțeau, "I am adus aminte că unul din ei și anume d. colonelul Voinescu chiar nu de mult a pledat în cauza oficerului Sachelarie, d-lu auditoru mi au răspuns că nu voesc a-și aduce aminte de ieri. Și mirarea mea au fost deplină vădind că onorabila comisie a adoptat concluziunile d-lui auditoru.

În fața unei așa procedări fără privire cătră interpretația dată chiar de această comisie art. 119 la mai multe alte procese și fără privire cătră articolul 173 care legitimează interpretația dată de comisie art. 119 după principiul că cine poțe mai mult poțe mai puțin, iar după art. 173 persoane ca acele ce urmau se me apere pot face parte din numerul membrilor comisiilor și chiar alu sfatului de reviziune. În fața refuzului de a se primi un oficeru în retragere de a apăra un oficeru în neactivitate când acelu-ași oficeru a fost primitu a apăra un oficeru în activitate. În fața faptului că d. generalu Goleșcu aflându-se într'o pozițiune identică cu a mea, și făcendū o declarație identică înaintea mea cu mai multe săptămâni n'a fostu nici decum urmăritu, sunt autorisatū a bănui că indemnul acestei procedări este rezultatul unei persecuțiuni personale direguită în contra mea. Așa dar în numele legilor și alu reprezentațiunii naționale, protestandū cu energiă contra ori ce lucrare ar face comisia în acestu caz, declarū că nu me voi adresa la alți apărători, mărginindū a protesta contra acestei ilegale procedări.

Colonelū G. Adrianu.

Bucur. 4 Iuniu, 1862.

Impărțirea impozitelor.

Ori ce națiune are sarcine. Ori ce popor nu se poțe guverna fără

cheltuielile. Poporul întregu trebuie a contribui la acosta, căci pentru poporul întregu se guverna. Cu alte cuvinte: guvernul este creatu pentru poporū erū nu poporul pentru guvernū. Daru poporul întimpină cheltuielile publice, prin mijlocirea averii publice. Avera publică se compune de ordinariu.

1. Din dominiurile teritoriale numite dominiurile Statului. Statul românū, cu luarea unei părți din Bessarabia, au devenitū forte avutu în acestu felu de teritorie.

2. Din contribuțiuni publice.

Cele aștei sântu bunuri pe cari națiunea le au pusū în rezervă, și căror ea le-au d'atū uă destinațiune publică. Ceste din urmă suntū uă porțiuni pe care fiă-care cetățianū o dă din bunulū seū pentru a ave siguranță cea-lalte și pentru a se bucura de dinsa după voință și placū. Veniturile dominiurilor Statului și contribuțiunile se versă în vistiări publică. Ministerul respunde pentru păstrarea și întrebuințarea acestorū bani. Dacă uă națiune are dominiuri, produsele lorū trebuie a forma aștei venitū alu Statului. Numai cându acestu venitū e neindestulătorū, trebuie a ave recursū la contribuțiuni. Ele suntū uă datorie nedelaturată pentru toți membrii societății. Aceste contribuțiuni trebuie a fi generali, adică fiă-care trebuie se-și dē partea sa, obolulū seū, după facultățile sale, și după avantajele ce trage din societate.

Contribuțiunile trebuie a fi calculate esactū după cheltuielile. Cheltuielile trebuie a fi calculate rigurosū, după trebuințele reali ale Statului. Totu prisosulū cerutū sau deturnatū va fi uă depredare și unū abusu culpabile de 'ncrederea națională.

Contribuțiunile trebuie a fi în uă drēptă proporțiune cu facultățile contribuabililor. De nu suntū, ele vete-mă agricultura și industria în genere; stărnescū nemulțămiri și murmure în speciale, facū administrațiunea și guvernulū uritū, și ducū pe nesimpțite Statulū la ruină. Acolo stă greutatea cea supremă, ce are de cauză principale saū inoranța a omenilor de Statū, sau neșesarea lorū, sau în fine, delapidatiunile aginților puterii executive. În stringerea dărilor trebuie pusă totū atātū moderațiune și economiă, precātū trebuie și în fipsarea lorū. Pentru societățile politice, ca pentru toate cele-lalte, uă regulă costătōriă, este uă cauză de ruină, cea mai economică, este în totū deuna mai bună. Trebuie a evita rigurile apesării, a le șicanei. În genere, aceste suntū și mai odiose de cătu chiarū contribuțiunile. Dupre aceste principie generali trebuie a se administra avera publică.

Se cunoscu pînă astă-ți, mai cu deosebire, două feluri de impozite: 1. Impozitulū directū ce se imparte în personale și reale saū fonđiariū; alu 2-le: Impozitulū indirectū. Impozitele personale suntū acele ce se plătescū saū prin șerbirile persoanei, precumū e clasa, boiăresculū, saū prin uă sumă de bani aruncată pe capū, în reprezentațiunea unui ore-care numerū de zile de muncă. Aceste impozite și mai cu deosebire celū d'anteiū, au uă culōre de servitute, și suntū neadmisibili

în staturi ce se bucură de instituțiuni liberali. Elū e constantē ca și arbitrarulū. Vesașiunile și mănțăoriele suntū nedesparțibili de contribuțiunile plătite prin șerbirile personale. Speiriința dovedesce că ele suntū uriciose prin natura lorū.

Impozitulū reale saū fonđiariū este uă porțiune luatā din fructele fondulū, și din folosința moșiei sale, fiă vorba despre fonduri rurali, fiă despre clădiri. Într'alte cuvinte, acestu e unū avanțu pe care proprietariulū ilū face guvernamentului în socotela consumațiunii. Elū ne înfăcișeză uă base determinată. Este celū mai simplu din toate impozitele; mai luminatū și mai ușorū, mai puțin costătōriū în cheltuielile perceperii. Daru cu toate aceste, cere multā băgare de sēmă, pentru ca se nu se îngreueze nici pe cultivatoriū nici pe consumatoriū. Acolea stă marea sciință a impozitulū fonđiariū. Acolea e stāncea de care se sfărāmă cea mai mare parte de combinări financiare. Greutatea stă, de uă parte, în a cunosce bine diferitele clase ale fondurilor ce servescū de base acestei tase, și de altā parte, de a găsi persoane cari se fiă interesate a cunosce aceste diferinție. Dacă acestu impozitū e moderatū, inconvenientele disproporțiunii rezultandū din disproporțiunea fondurilor nu va fi nimicū, pentru că poporulū ii va mai rămāne unū necesariū indestulatoriū. Dacă acestu impozitū e peste mesurā de greu, cea mai mică disproporțiune, va ave cele mai mari consecințe, pentru ca poporulū nu va ave de cătu strictulū necesariū.

Statulū este datorū a-și proporționa, pre cătu este în puținția, avera sa, avera publică, după a particularilor. De acolo, cu cătu tiena acestora va fi mai mare și mai prosperă cu atātū avera statului va deveni mai considerabile.

Impozitulū indirectū este acea dare ce se pune asupra nărfurilor, fiă prin monopolū în vinđiare exclusivă și chiaru forțată, cumū este sarea, țutunulū și alte obiecte, fiă în momentulū produțiunii, cumū suntū drepturile asupra lacurilorū sarate din Bessarabia, minele, vinățele, berăriele, fiă în momentulū consumațiunii, fiă în trecātū de la produțōriū pînă la consumatoriū, precumū vāmile atātū din intru cătu și din afară, tacele pe drumuri, porturile, canalurile, și porturile orașelor, etc. Impozitulū indirectū, cându e pusū și strisū cu moderațiune, e mai puțin simțitū de cătră consumatoriū. Causa este a împărțiri. De vetamā industria, saū de lovescā valōrea pământului, este reū pentru că atunci vitișeză totā sistema economiei politice și a comerțului.

Marea greutate a impozitulū indirectū consistē în stringere. A impozitulū fonđiariū, în uă dreaptă distribuțiune.

Împrumutările saū impozitulū strordinarie suntū mijlōce ce se întrebuințedă la nevoie grele: în staturile bine organizate ele se întimpla forte rarū. Apoi ele trebuie a fi conduse după aceleași principie de cari se conducū și cele lalte impozite. Studiulū economiei politice ne aritā indestululū de lămuritū pînă intru cătu împrumuturile suntū folositorie saū pericloase staturilorū.

Eatā justele reflectiuni ale lui Montesquieu, asupra impozitelorū în genere:

„În staturile despotice unde nu esiste nici uă proporțiune între sacrificiile supușilor și avantajele ce tragū, impozitele trebuie a fi forte ușoare. Nemărginita putere a Domnitoriului și slăbiciunea cea mare a poporului, cerū uă mare fipsitate în impozite pentru a preveni totū arbitrarulū din partea stringētorilorū. Interesulū comerțului cere ca se acorde ore-care protecțiune neguțatorilorū pentru ca se nu fiă încalcați, în discuțiunile lorū, cu oficiării principelui.“ Cātū despre natura impozitulū, Montesquieu oservă, că impozitulū pe capū saū personale, lovindū directū în persoane este mai propriū servitūii, de cătu libertății.

Malesherbes dice că *poporele ce suntū prē impoverate de impozite sfirșescū prin a nu mai plăti?*

Acaste mari adevăruri, au fostū de multū timpū idealele și viua conviețiune a tutolorū finanțierilorū, economistilorū și jurisoconsulțilorū. Ele au fostū obiectulū solicițudinii și alu preocupărilor lorū. Cumū se se facă ca se nu se asuprēscā sārăculū și negreșitū nici bogatulū se nu plătească de cătu dreptulū ce se cuvine? Egalitate înaintea dărilor! forte bine; daru egalitatea cere ca fiă-care se plătească în proporțiunea mijlōcelorū sale. Eatā întrebarea cea mare pe care și o propunū toți. Sōrtea cea tristă pe care o încercā plebea, masa poporului, din cauza necumpătării dărilorū, a brutalității perceptorilorū, au insulātū unū jurisoconsultū italianū, nisce reflectiuni, pe cari ni se va da voia a dice, ca din nefericire și astă-ți, fiă-ce bunū românū le poțe raporta și patriei sale. Filangieri, căci elū este acelu jurisoconsultū, pune întrebarea astū-felū. Dacă mesura *bogăției* este mesura poporului proporțiunii, cumū va pute progresa acosta intru cătu vomū vedē pre cetățianū rupindū din propria lui avere cea-a ce cere statulū de la dinsulū? Cumū va fi bine intru cătu se va vedē pre unū nefericitū părinte de familiā silitū a rupe pānea de la gura copiilorū sei pentru a mulțami pe omenii fiscului, cari armați de cătră guvernamentū, āmblā respāndindū desolățiunea în statū? De câte ori nu s'au vedutū locuitoriulū în neputință de a-și semeņa câmpulū seū, pentru că omenii fiscului i-au rāpitū semința ce-și poprise cu atāle sacrificie? De câte ori n'au vedutū coliba sermanului cultivatoriū, pre omenii vistieriei, viindū și aretāndū spectaclulū lăcomiei, ne dreptății și alu selbătăciei! Dacă nefericitulū ce o locuesce, n'are cu ce plăti, îndășertū o pune excepțiunea necesității, desposițiunii legii; în deșertū se va sili elū a justifica lipsa de mijlōce prin marele numerū de copii ce-lū impresōrā prin mulțimea nevoielorū, prin scāderea puterilorū; totulū e de prisosū. Fisculū cere bani și erū bani!.. singura grațiā ce i se acordā este unū scurtū termenū. În acestu interval, de își îndoește silințele și necazurile, taiā uă parte din hrana zilnică, își osindescē copii la aceleași lipse și pune pe femeia se vindiā totū ce se aflā în trista lui colibā: acele miserabile mobilū pe care însuși sārăcia le-au fostū vādutū; acestu vest-

mintū primitivū cu care-și acoperia miseria cându mergea la stepinulū seū, totulū în fine, e vendutū, totulū, pînă la uneltele necesare pentru muncă. „Eatā cumū îndeplinescū uă mare parte din cetățenii Statului sarcinele fiscale, dice generosulū Filangieri; eatā cumū se plătescū, țeranilorū bine-facerile societății, în mai multe părți ale Europei.“

Aceste nu suntū descrițiuni poetice, ci fapte pe care, continuā autorulū nostru, poțe că principii singuri nu le cunoscu; pe cari neumană politică a cătorū-va curțieșani o împiedică de a resbi pînă la tronū pentru ca se nu-i turbure plăcerile. Daru aceste fapte înpăiminta pe națiunile cari le au neincetatū suptū ochi și înfricosēzā în totū momentulū pe filosofulū simplitorū pînă și în retragerea sa. Daru vai! depărtatū de palatū prin unū nemărginitū interval, elū poțe se apere acolo cauza omenirii.“

Filangieri, după totū aceste rămāne, nestrāmutatū în convingerea sa că, intru cătu porțiunea ce cetățianii unui Statū suntū datorū a da suveranului, va absorbi productulū pământului și venitulū muncei, saū intru cătu, ceea ce rămāne după contribuțiune, nu va ajunge pentru esistența cultivatoriului și a meseriașului, populațiunea unui Statū ori care ar fi nu va înainta, ci mai degabū va scādē: pentru ea populațiunea depinde de la mijlōcele cele de esistență.

În ochii cei ageri și prevediători ai lui Filangieri, trebuințele Statului, nu suntū tocmai acele pe cari le inventā curtisanii, despoși, eroii de anticameră, trintorii ce lingeșescū suptū ștrașina palatului. Dupre dinsulū, nu e uă trebuință de Statū, cheltuiela unū reșbelū întreprinsū pentru a cuceri uă provincia ce se reclamā cu nisce drepturi mucșede, sprijinișe pe nesce usurpațiuni și mai ponosite. Nu e trebuință de Statū cea-a ce se cheltuesce pentru a da tronurilorū uă strălucire mai mare, pentru a alimenta vicele unei mulțimi de curtisani lacomi și iubitori de petreceri. Elū întrebā de n'ar fi mai folositorii pentru națiuni, de a ave mai puțin sclavi și mai mulți cetățiani? mai puțin lingusitori și mai mulți omeni cu instrucțiune? A respāndi vistieriele societății și sudorile poporului preste căși-va omeni cari departe de a o serāci, nu suntū de ordinariu de cătu instrumentulū ruinei publice, este de a comite unū furū, uă nedreptate un *peculatu*, ce trebuie alu pedepși. Unū seranū, împovorandū de daruri și bogăție pe unū nevrednicū ministru, pe unū mīșșivū lingāu care-i tăgădușesce defectele, îi linguesce slăbiciunile, pe unū favoritū ce-lū tradă, silesce pe poporulū seū a onora și plăti lingusirile, ferurile, vinđiările, consiliile cele rele, vīșiele și nebuniile ce reducū pe acestu poporū la mīșșerie, ilū rodū la ānimā.

„Poțe-se numi trebuință de Statū întroținerea a una sutā mii de lupțatorū ce ne dau spectaculū reșboinului pānă și n simulū pācii, și cari în locū de a apăra națiunea o despolozēzā prin... celibatiā lorū, prin consumațiunea cea nefructuosă și prin mīșșeriele la cari suntū condamnate poporele pentru întreținerea lorū? Statulū e obositū. Națiunea se desporozēzā pentru alimentarea alatorū calamități ce o lovescū. Și toate aceste

se numesc trebuințe ale Statului? Po-
porele ar fi mai puțin sigure, națiu-
nile mai puțin liniștite de s'ar re-
statornici sistema militară a celor
vehi?

Cele ce se petrec în țera romă-
nilor justifică cu prisosință ideea ce
am avut d'a pune înaintea cititorilor
noștri aceste pasugie. De și au
vedut lumina zilei în secolul trecut
(1782), dar sunt pline de uă vervă,
de uă fresceție, ce le dă caracterul de
a păre făcute pentru acum. Românii se
profite de județioase consiliuri ale juris-
consultului italian, căci ele n'au raport
la nimine mai bine de cât la greua
situație a patriei lor.

București 1863 2 Iuniu.

D-lui Directorul al ziarului Românul.

Domnule Director,

Cind pentru prima oară am citit
în fôia Românul comentariile ce fa-
ceți în privința sentinței Curții Apela-
tive Criminale, că Egumenul Chiril
Văcărescianu, a fost condamnat pen-
tru că s'a instituit Epitropia, am cre-
dută că în adevăr sunteți în necu-
noscință, atît despre obiectul acusa-
țiunii, cât și despre considerantele și
dispozițiile sentinței; și acceptam se
vede publicându-se faptul cu totă e-
sacitate.

Cind însă prin alte numere con-
secutive, se vorbește tot despre a-
cestă chestiune, iar fôia stărușce a men-
ține aceste neasacități; m'am crezut
dator a me adresa către d-v. decla-
rându-vă că fôia Românului se află în
cea mai mare eror. — Acesta se do-
vedește prin acte autentice, copia de
sentință și recisoriul conținut în-
trinsa.

Ve alătură dar, și în virtutea
art. 37 aliniatul I-ii din legea presei,
ve invită se o publicați în celălalt
număr al fôiei ca rectificare a tot
ce s'a scris în această chestiune.

Primiți, d-le Director, încredin-
țarea oschitei mele considerații.

Procuror, C. A. Borănescu.

PRINCIPATELE-UNITE-ROMANE.

Curtea Appelativă Criminală.

D. Procuror al acestei Curți cu
adresa No. 1329 din 8 Mai corent,
a îndreptat în cercetarea Curții Cri-
minale pricina Arhimandritului Văc-
ăresci, acusat pentru circulara ce a
adresat arendașilor Monastirilor dîse
inchinate, în privința vârsării căstiu-
rilor de arenda; după care sorocin-
du-se pricina în judecată, Vătaful de
Aproși, la 18 Mai următoriu în asis-
tența d-lui Procuror al acestei Curți,
a înfățișat pe acusat în pretoriul ei,
asistat fiind și de Procuratoriul său
D. C. Brăiloiu, și intrând Curtea în
cercetarea pricinei, s'a citit următo-
riile acte:

„Alegerea Trib. Corectionale al
Ilfovului sesiunea I-ii cu No. 70 din
19 Aprilie trecut, prin care pentru
motivele coprinse într'insa, declarând
pe sus-numitul acusat de culpabilo
în espusa faptă, dîce că această pricină
fiind criminală se va hotări de această
Curte.”

„Adese D. Procuror citat mai
sus coprindețoria, că examinând a-
cestu proces, i având în vedere
chiar actul imputat;

Considerând că din instrucțiunea
procesului se constată că pomenitul
Egumen este autorele acelu înscris,
decară că faptul în sine, adică cir-
culara publicată, și espresiunile co-
prinse într'insa, constituie delictul pre-
vădută de art. 159 din condica penală,
er autorele acestui fapt fiind dove-
ditu legalmente în persôna Părintelui

1) Filangieri, sciienza de la legiolaziune.

A. Chiril Văcăresteanu, urmədə a se
pedepsi în consecința acelu articole.

Totu de uă dată înaintesă și ap-
pelul interjectat de D. Procuror cu
No. 785 în contra unei chestiuni de
procedură formată din propunerea ac-
cusatului d'a fi asistat de Delegatul
Consulatului Ellin, și susținud acelu
apel dîce că la ziua înfățișării își va
esprima opiniunea.

S'a mai citit dîsul apel; Lu-
crarea făcută de Pres. conform art.
165 din procedură, precum și tôte cele
alte acte ce formədə dosierul acestui
proces cu No. 325 din anul corent.

După acēsta D. Procuror a mon-
șinut apelul Procurorului primei in-
stanțe, adogându că pe câtu timp
Sfinția Sea cându a fostu priimitu ca
administratore, a renunțat la ori ce
protecțiune streină, luând angajamen-
tul de a se subpune ordinelor, Terrei,
și pe câtu timp faptul s'a petrecut
pe cându numitul Egumen era afară
de ori ce jurisdicțiune consulară, se
socotesce de prisos, și nu pôte fi in-
găduit de a fi asistat de delegat.

D. Brăiloiu a cerut ca să se dea
citire actului prin care Părintele Chi-
ril renunță la protecțiunea streină și
se angajesă a da subpunere autorită-
ților pământene.

Espusul act s'a găsit în dosie-
riul Trib. și fiind scris în limba
grecă D. Brăiloiu ca să ridice ori ce
anvoință asupra traducerii lui, a es-
plicat că printr'acelu act Părintele
Chiril nu ica altu angajament de câtu
acela privitoriu la actele se de ad-
ministrația, adică pentru împrejurări ce
se raporta la funcțiunea sea, er nici
cum pentru chestiunea de față, adă-
ogându că se miră și este măhnit ca
romănu dacă s'ar pune atata impor-
tanță de a nu asista delegatul, cându
dănsul nu pôte să aibă nici unu feliu
de influență asupra decisiunei, și nu
este chemat ca să asiste de câtu din-
tr'unu usu de relații diplomatice.

Asupra acestei chestiuni preala-
bile deliberând curtea au respins'o cu
unanimitate pentru cuvintele ce se voi
arăta pe larg în hotărire.

S'a dat după această cuvintul D.
Procuror, în ceea ce se atinge de
fondul procesului spre a-și esprima
definitiva opiniune, și D. Procuror rap-
ortându-se la apărarea făcută la Trib.
a combătut'o în următoriu mod:

Ați vădută din actele ce vi s'au
citit că chestiunea ce aveți să
resultați. Ați vădută acușatiunea făcută
la Trib. alegerea dată cum și apărarea.
Dacă ieu cuvintul astăzi nu o facu
spre a mai stabili cușabilitatea acu-
satului, acēsta fiindu îndestul de in-
vederat, nu simțu trebuința a v'oi mai
demonstra.

Cuvintele ce voi rosti astăzi se
voru mărgini asupra cătoru va puncti
pin apărarea făcută la Trib.

Mai antii ansă așu dori ca apă-
rarea se se țină în limitele cuvintei,
fără a uita precum a făcutu la Trib.
că poziția sea este aceea a unui acu-
sat și nici de cum a unui acuatoriu.

Astă feliu, domnilor, mai antii
doresc să fie bine constatatu că acu-
sațiunea nu este pentru că Egume-
nul Chiril s'a intitulat de la sine E-
pitrop, astă feliu precum a susținut
apărarea. Na domnilor! Acușatiunea
este restrinsă numai în ceea ce prive-
sce faptul în sine, adică circulara,
publicitatea și espresiunile. — Etă d'er că apă-
rarea făcându atata sgomotu că acu-
sațiunea era numai pentru titlul de
Epitrop, și trecându cu nebagare de
sēmă seu din necalculu peste adevăra-
tul obiectu alu acușatiunei ne a in-
vederat câtu de puțin bogat se a-
flă în argumente asupra adevăratei che-
stiuni. Așu putea, d-lor, cu ôre care
succes să combăt în adevăr, chiar
titlul de Epitrop ce și a însușit E-

gumen, am aci acte, unu raportu al
Ministeriului de Culte din 184 din care
toți se potu convinge despre cele ce
ce dîce, d'er nu este nici locul, și a-
poi am spus'o că acēsta nu este ob-
iectul acușatiunei de astăzi.

2.) S'a reproșat Ministeriului
că s'ar fi constituit într'unu juriu
de acușatiune. Nu este adevărat.
Apărarea a alergat la aceste cir-
cumstanțe ca se facă din pleoarie unu
sujetu pateticu cu scopu d'a intimi-
da, d'a atrage la compătimire inimile
judecătorilor. Eror pentru că jude-
cătorii pe fetoliulu magistratu sunt
inaccessibili la ură seu compasiune. Cătu
pentru actele de care se face mențiune
ca emanate de la Ministeriu, ele nu
sunt, domnilor, de câtu uă denun-
ciare, uă denunciare legale în sensul
art. 21 din procedură.

„Decă am dîsu acestea nu am fă-
cutu pentru a justifica actele ministe-
riului. Ele n'au trebuință de acestea,
și am voit se aretu câtu sunt de pu-
șin basate puncturile pe care s'a ba-
satu apărarea.

„3.) Cătu pentru scusa ce voesc
a pune înainte că Egumenul prin cir-
culara sa n'a făcutu de câtu a esersa
unu dreptu de Epitrop, nu voi res-
punde de câtu întrebându de cându E-
pitrop au dreptulu să-și facă singuri
îndestularea, d'a da ordine, d'a face
c'uuu cuvintu Statu în Statu? căci tôte
logilo nu facu de câtu a recunose uă
singură putere administrativă, și ori
cine ar încerca să-și facă singuru in-
destulare comite prin acēsta singură
împregiurare, unu delictu.

„4.) Despre argumentul că nu a
putu prevedea consecințele acestui
fapt, voi dîce numai că presumpți-
nea legale este ca toți ômenii trebile
se scie legile; s'a dîsu că acea cir-
culară este uă scrisore particulară; din
momentulu cându s'a datu publicității
și într'unu jurnal ea a perdut acēsta
calitate. Uă oservare, d-lor, decă
acea circulară era legale, și decă în
adeveru Egumen era în dreptu a uă
face, pentru ce se nu se adrese de la
Monitoriu, și

„5.) Acumu, d-lor, să-mi dați
voe a vorbi și despre interpretațiunea
art. 159 din codică.

„Aperarea argumenteză că art. 159
nu este aplicabil. Nu pociu admite
acēsta opiniune cu tôte că este ema-
nată de la unu omu compătime, pentru
împregiurările următorie:

„a.) Pentru că nu se cere indis-
pensabilu condițiunea ca delictulu se
se fi petrecut în timpul îndeplinirii
slujbei, căci astufeliu s'ar fi dîsu în
tôte literite.

„b.) Tocmai pentru că acēstu ar-
ticolu este uă urmare dupe art. 158
care cere a fi în aserțiulu funcțiunii,
tocmai pentru acēsta dîce că urma se
ce scrie în litere aceeași condițiune,
căci ar fi uă absurditate pe câtu vreme
în art. 159 se prevedu totu acele de-
licte care se menționeză și în art. 158,
se fie pedepsite cu uă penalitate dife-
rită de câtu în art. 158 fără ca condi-
țiunile se difero în art. 158 din colu
159, și oservați, d-lor, că acēsta des-
lușire, acēsta argumentațiune, nu s'a
făcutu de cătră apărare pentru că-și
agrava situațiunea. Condițiunea esen-
țiale cerută de art. 159 adică că scrie-
rea se fi uă censură a acelor gu-
vernulu, resultă din espresiune legale.

„lată pentru ce prin recisoriul
cu care am înaintat procesulu, am
susținut penalitatea acelu articlu.
În privința chestiunii dacă acusatulu tre-
bue seu nu se fi asistat de delega-
tul Consulatului Ellin, susțiu apelulu
interjectat de procurorile primei in-
stanțe. Cuvintulu că delictulu s'a co-
misu într'unu timp pe cându acusatulu
prin inscristu a renunțat la aceste
drepturi, și ar fi a se admite unu prin-
cipiu contrariu tuturor legislațiunilor

dacă s'ar susține că destituit urmədə
a intra în drepturile pe cari le refu-
giase cându a primitu adminiatrarea a-
verei ca Egumen.”

D. Brăiloiu, aperiatoriulu acusat-
ulu prin pleoaria ce a ținut, argu-
mentându mai antii asupra procedurii
pentru darea în judecată a părintelui
Chiril, a susținut că instrucțiunea a-
cestui procesu nu s'a făcutu în ordi-
nulu prescristu de art. 21 din proce-
dură, apoi raportându-se la dreptulu
de Epitropia alu Sf. sele, pe care l'a
susținut cu ofisuri Domnesci cu date
posteriore raportulu citat de d. Pro-
curore, și comentându și asupra arti-
colulu ce-lu invocă d. Procuror ca
aplicabil în împrejurarea de față prin
mai mulți articoli ce i-a citat din co-
dul criminalu francesu, s'a mărginit
a desvolta că acelu articlu nu este nici
cum aplicabil, și pentru tôte acestea
s'a îndatorat d. Brăiloiu a aduce ple-
oaria inscristu în termen de 24 ore
spre a se aședa la dosieru.

În urma acestora cu deliberația ce
s'a ținut, ajungându orele a fi inain-
tate, și neputind se redija otărirea s'a
amănat la 22 ale corentii, ședința vii-
tôriă, cându se va aduce părintele Chiril
ca se asculte sentința ce se va pro-
nunția.

Și astăzi termenulu fiesat, Mer-
curi la 22 Mai următoriu, în urma ju-
nalulu de la 18 ale corentei cu No. 384
deliberând Curtea, a încheiat urmă-
tôria sentință:

SENTINȚA CURȚII.

În numele Măriei Sêle Domnitorulu
Principatelor-Unite-Romane:

ALESSANDRU IOAN I.

Avind în vedere că acēstu procesu
este intrat în cercetarea Curței
în urmarea art. 60 din Procedura legii
Penale, ca compătime de a-lu otări,
căci Tribun. calificându procesulu de
crimă, dupe art. 55 și 57 totu din pro-
cedură, a datu alegere;

Avind în vedere că cuvintu sea
Arhimandritulu Chiril, fostulu Egumen
al Monasteriului Văcăresci, s'a datu
juecății sub acușatiune că printr'o cir-
culară lipărită din luna Aprilie, anul
corgat, adresată cătră arendașii mo-
șilor Monastirilor dîse inchinate, i-a
îndemnat contra ordinulu guvernulu
ca banii arendașilor acestor moșii, să i
plătescă la Epitropia;

Asupra chestiunei pusă de d. pro-
curore alu Trib. și susținută și de a-
cela alu Curții d'a nu se primi acu-
satulu a fi asistat în acēsta de delega-
tul protecțiunii sele;

Considerând că ori ce individuu
ocupă uă funcție a țerei, la casu d'a
cădea în vre uă crime seu delictu co-
misu din funcțiune, urmədə a fi supus
legilor țerei, fără nici uă distincțiune
de indigeni;

„Considerând că acēsta condi-
iune a recunoscutu acusatulu și chiar
prin inscristulu ce a datu la a sea nu-
mire în funcțiune de egumen, cându
s'a lepedit de ori ce protecțiune
streină;

„Considerând că faptul ce i se
impută l'a comis pe cându se afla
funcționând ca Egumen;

„Considerând prin urmare că ce-
rerea de asistință invocată de apărare
nu pôte fi admisă;

Curtea, pentru aceste cuvinte, în
unire cu cererea ministeriului Publicu,
și contra incuviințării Trib. respinge
cererea acusatului de a fi asistat de
delegatul protecțiunii sele.

Asupra propunerii apărării că in-
strucțiunea acestui procesu nu s'a fă-
cutu cu orânduela prescristu de lege,
Curtea declară nefondată acēsta pro-
punere. căci alatu denunciarea vinova-
tulu, câtu și darea lui în judecată,
precum și actulu de pirițiune sunt
urmate în conformitate cu dispoziți-
unile art. 21 16 34 și 304 din proce-
dura legei Penale.

Asupra calificării faptulu:
Avind în vedere jurnalulu consi-
liulu ministerilor de la anul
publicat în Monitoriulu No.
din același an, prin care se incuviin-
țesă ca veniturile monastirilor, dîse
inchinate, se se verse în tesaurulu pu-
blicu;

Avend în vedere că acusatulu
în urma acestei publicări, pe când se
găsea în funcțiunea de Egumen alu
monasteriulu Văcăresci, a publicat
unu ordinu circularu cătră arendașii
moșilor monastirilor, dîse inchinate
la Sf. Mornintu, prin care îi obligă ca
banii arendașilor să-i plătescă la Epi-
tropie, adogându că „ori ce plăta fă-
cută la alta parte, afară de unde se
scrie în contractu, nu se va recu-
nosc de legală.”

Considerând că nimenu-i este
permis a face nici unu act în contra
legilor și a măsurilor guvernamentali;
Considerând că acusatulu ca per-
sônă bisericescă a cădută prin fapta
sa în delictulu prevădută prin dispo-
zițiunea din urmă a art. 158 din le-
gea Penale.

Considerând că acēstu articole
proscie ca delicientulu să fi per-
sônă bisericescă, să fi făcutu faptul
în îndeplinirea funcțiunei sele, și să-lu
fi rostitu seu să-lu fi publicat numai;

Considerând că cea din urmă dis-
pozițiune a acelu articlu regulând
penalitatea pentru publicații în contra
ordinulu guvernulu, demonstră, des-
tul de lămurit că persôna bisericescă
care comite delictulu acolo prevădută, nu
trebue să fi neapărat în exercitarea
oficiulu divin, căci atunc casulu de
publicațiune nu și aru mai avea locul;

Considerând că acēstu-feliu acu-
satulu a comis delictulu în condiți-
unea prevădută prin cea din urmă dis-
pozițiune a art. 158.

Considerând și în privința titlu-
lulu de Epitrop, invocat de apărare
și pentru care ministeriulu Publicu n'a
făcutu unu capu de acușatiune, că chiar
cu unu asemenea titlu acusatulu nu și
pôte permite asemenea faptu contra or-
dinulu guvernulu.

Curtea, pe baza acestor consi-
derante negăsindu cuvintele apărării
legale, declară pe numitul Arhiman-
ditu Chiril de vinovat că a publicat
acte contra ordinulu guvernulu, și
negăsindu aplicabile art. 159 cerut de
ministeriulu Publicu, în neunire cu ce-
rerea sea, pe câtu se atinge de apli-
cațiunea legii, hotărăsca ca în virtu-
tea citatulu art. No. 158, care ros-
tesce: „Preotulu seu ori ce altu o-
șbru bisericescu care asupra înde-
plinirii slujbei sele și în adunare pu-
blică, va rosti vre uă cuvintare la
„potriua stăpînirii, seu va publica vre
„unu asemenea inscristu, se va pedepsi
„cu inchisôria de la doue luni pin la
„unu an și jumătate.” Să se pedep-
sescă, ca virtnicu cu inchisôria corec-
ționale pe termen de șese luni, cal-
culat de la data alegerei Trib. care
urma a da hotărirea, er de vre uă des-
păgubire rămâne apăratu, nefiindu ce-
rere.

Acēsta sentință dupe art. 76 din
legea Curței de Casațiune este defi-
nitivă și după art. 48 din aceeași lege
cu recurs în Casațiune în casurile
prevădute de art. 155 și 157 din Pro-
cedură.

A. E. Florescu, S. Zisu, P. Teu-
lescu, S. Voinescu, P. Dimancea, C.
Crețenu. R. Manolescu.
No. 325, 1863 Mai 22.

În termen de șese zile jmi voi
lua sēma și voi declara mulțumire seu
nomulțumire. A. Chiril.

Bibliografie.

A EȘITU DE SUB TIPARIU:
ISTORIA
MARTIRILORU LIBERTĂȚII,
și se află de vindare
LA TOATE LIBRARIILE,
omuu și la administrațiunea acestui țiaru
și „Reforma.”

